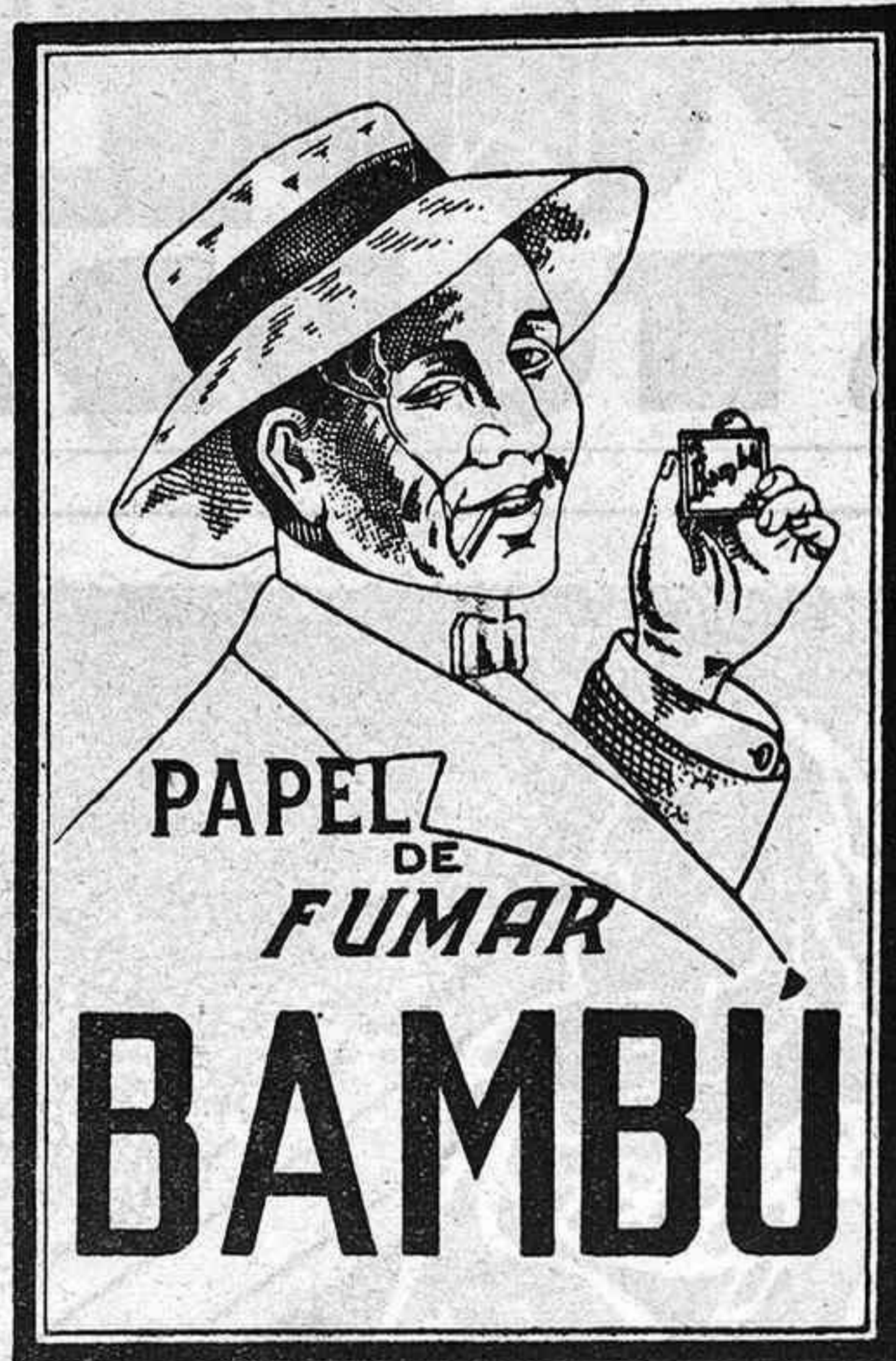

EL TOLLER

de la TORRETTA

La Lliga a la tomba d'En Casanova.

VIES URINARIES
Impureses de la sang-Debilitat nerviosa

Prou sofrir inutilment de les dites malalties gràcies al meravellós descobriment dels

Medicaments del Dr. SOIVRE

Vies urinaries: *Blenorragia* (Purgacions) amb totes les seves manifestacions, *uratrítils*, *prostatitis*, *orquitis*, *cistitis*, *gota militar*, etc. de l'home, *vulvitis*, *vaginitis*, *metritis*, *uretritis*, *cistitis*, *anexitis*, *ruixos*, etc.; de la dona, per cròniques i rebels que siguin es gaureixen aviat i radicalment amb els **Catxets del Doctor Solvré**, als malalts es gaureixen ells sols, sense injeccions, lavatges, ni aplicació de sondes ni bugies, etc., tan perillós sempre i que

necessiten sempre la presència del metge, i ningú no s'assabenta de la seva malaltia. **Venda: 6'60 ptes. caixa.**

Impureses de la sang: *Sífilis* (avariòsis), *eczemes*, *herpes*, *úlceres varicoses* (llagues de les cames) *erupcions*, *escrofuloses*, *eritemes*, *acne urticària*, etc., malalties que tenen per causes humors, vicis o infeccions de la sang, per cròniques i rebels que siguin es gaureixen aviat i radicalment amb les **Pildores depuratives del Dr. Solvré**, que són la medicació depurativa més perfecta, perquè actuen regenerant la sang, la renoven augmentant-se totes les energies de l'organisme i fomenten la salut, resolent amb poc temps totes les úlceres, llagues grans, floronscos, supuració de les mucoses, calçada del cabell, inflamacions en general, etc., restant la pell neta i regenerada, el cabell brillant i abundant, no deixant o l'organisme rastre del passat. **Venda: 6'60 ptes. flascó.**

Debilitat nerviosa: *Impotència* (manca de vigor sexual), *polucions nocturnes*, *espermatòrrica*, (pèrdues seminals), *cansament mental*, *pèrdua de la memòria*, *mal de cap*, *debilitat muscular*, *fatiga corporal*, *tremolors*, *palpitacions*, *trastorns nerviosos*, de la dona i totes les manifestacions de la *Neurastènia*, o esgotament nerviós, per crònics i rebels que siguin, es gaureixen aviat i radicalment amb les **Gragees potencials del Dr. Solvré**. Més que un medicament són un aliment essencial del cervell, medulla i tot el sistema nerviós. Recomanades especialment als esgotats, a la juvenesa, per tota mena d'excessos (vells a cap edat), per a recobrar íntegrament totes les seves funcions i servir fins a l'extrem vellesa, sense forçar l'organisme, el vigor sexual de l'edat. **Venda: pessetes 6'60 el flascó.**

Venda en les principals farmàcies d'Espanya Portugal i les Amèriques

NOTA. — Tots els pacients de vies urinàries, impureses de la sang o debilitat nerviosa, adreçant-se i remetent 0'50 ptes, en segells per al franquex a **Oficines Laboratori Sòkatarq, carrer del Ter, 16, telèfon 50791 S. M. Barcelona**, rebran gratis un llibre explicatiu sobre l'origen, desenvolupament, tractament i guariment de dites malalties.

FERROTIL
Especific de l'
ASTENIA GENITAL (IMPOTENCIA)
(MANCA DE VIGOR SEXUAL)

De la eyaculació prematura (pèrdues seminals); de la Feblesa y molt efecàs per a combatre la NEURASTENIA, en totes les seves manifestacions.

Es el més poixant estimulant de l'activitat neuro-espino-médulo-genital. Sinérgic i homo-estimulasa de les glàndules intersticials. Producte pluriglandular, completament inofensiu. Mai perjudica, ni lesiona cap orgue, ni el funcionament dels mateixos.

No conté, ni estricnina, ni fosfurs, ni cantárides, ni cap altre medicament excitant.

PRODUCTE MAGNE E INSUSTITUIBLE PER A RECOBRAR LA PERDUDA FELICITAT CONJUGAL. PROSPECTES GRATIS

Laboratori Farmacològics del Dr. W. Duïrem
Alt de Sant Pere, 50 - B A R C E L O N A - Telèfon 18631
Preu: 21'75 ptes.

L'ESQUELLA DE LA TORRATXA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
Arrepentides, 8 - Tel. 21361
BARCELONA

Fora de Barcelona:
PREUS DE SUSCRIPCIÓ
Espanya: trimestre 3 ptes. Estranger, 5

CRÒNICA

El port de Barcelona

O hi ha ningú que no hagi pogut donar-se compte de la decadència del nostre port.

Aneu-hi el dia que us passi pel cap i trobareu els molls mig deserts. Vénen pocs vaixells i els qui vénen ho fan perquè han de venir per força.

El port de València ha anat augmentant la seva entrada. El port de Tarragona també. Altres ports de la mediterrànea també. El port que va llanguint, cada dia més, és el port de Barcelona. Causes? Tantes!

Fa quaranta anys que Barcelona sent violentament les sotregades entre capital i treball. La resta de la península ara les comença a sentir.

El nostre port ha estat cau de lliutes i un avesper violent. Setmanes i setmanes de vagues ens han anat posant en situació de port pertorbat, mentre que els altres ports, com autèntics ports, eren una bassa d'oli.

Els jornals que es paguen en el nostre port són altíssims. No és que ens ens planyem. Ens planyem de la situació d'inferioritat de remuneració de treball amb que topen els obrers d'altres ports. El triomf dels obrers d'ací, per inferioritat de situació agremiada dels altres obrers va contra el port de Barcelona.

—El port de Barcelona és car—us diu tothom—. El port de Barcelona és difícil i ple de conflictes. Els vaixells han agafat altres rutes i toquen el nostre port quan no tenen altre remei.

Damunt del port de Barcelona s'hi ha pogut carregar tot. Treiem les dades d'un article de C. Lozano. Des de l'any 1927 perjudica extraordinàriament el nostre port el recàrrec que li pesa damunt del 1 per 100 sobre la recaptació de la Duana.

El 16 de març de 1927 la "Gaceta de Madrid" publicà un decret-llei, manant que per iniciar l'embelliment i urbanització del barri de les Dressanes, construir nous quaters i dependències militars, ampliar la Duana, es creés una Junta Mixta d'Urbanització i Aquarterament.

Els ingressos amb què podia comptar aquesta Junta eren els que s'expressen:

Durant el terme de vint anys el Ministeri de la Guerra donaria 1.500.000 ptes. La Diputació de Barcelona 300.000 pessetes. Ultra això el Comerç i la Indústria venia carregat amb un 1 per 100 damunt tota la recaptació de la Duana de Barcelona.

Les obres principals a fer amb els esmentats ingressos eren les següents: Construir o modificar el Govern militar, cinc quaters que s'havien de fer de dalt a baix, dos que s'havien d'acabar, dos més que s'havien de transformar. Ultra això entraven a les obres la "Maestranza" i el Parc d'Artilleria, l'Hospital Militar, la Clínica Militar d'urgència, un edifici per altre parc i per un regiment d'intendència, el Centre de l'Exèrcit i Armada i la nova Duana. Tots aquests treballs tenien una valoració de 63 milions de pessetes.

El Decret-llei que hem esmentat fou confirmat i ampliat pel Govern de la República el dia 2 de novembre de 1931. La Generalitat aportaria el que tocava a l'extingida Diputació. S'havien de fer encara més obres, segons el nou decret, afaridores totes elles del ram de guerra: la forma del Centre Cultural de l'Exèrcit i Armada, un camp que substituís el camp de la Bota, etc. S'afegien 5.000.000 més a's 63 milions d'abans.

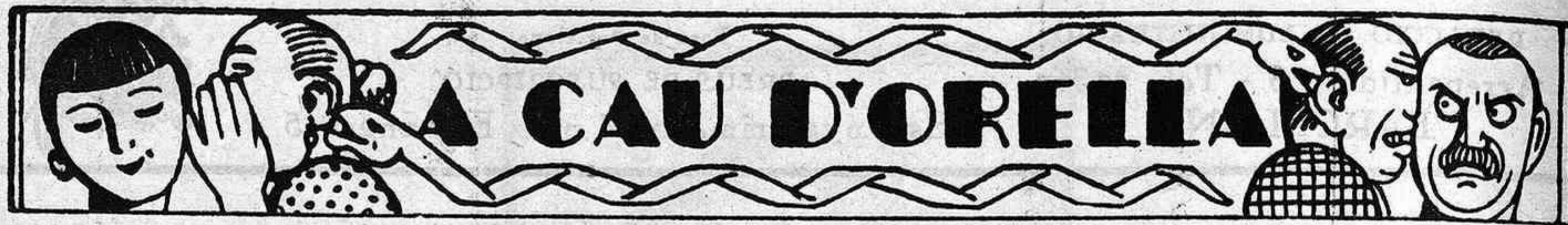
El comerç de Barcelona amb e's set anys que ha passat del 27 al 34 ha vingut carregat amb 10.000.000 de pessetes. I en dir comerç gairebé podem dir el poble.

Tot això, en temps de vaques grasses, podia passar, però en temps d'estretesa es sent i fa visibles els resultats. Ara totes les mercaderies que poden s'escapen d'aquest 1 per 100 que paga el nostre port, i que e's altres ports no paguen. Els resultats són greus per a Barcelona.

Bé és veritat que tenim bells palaus per estatjar gent guerrera, i que tindrem quaters models pels soldats—i això no ens dol tant car era ben necessari—, però també és veritat que entre unes càrregues i altres la vida barcelonina es fa impossible i gairebé amb tot passa el mateix que passa amb el seu port. Sota l'afebliment de la crisi es nota un altre afebliment, afebliment resultat de les coses fetes sense cap ni centener i sense previsió de cap mena.

Planyem-nos que la porta de la Pau, que toca al nostre mar, pugui arribar a ésser una porta de pau autèntica. El barri de les Dressanes serà embellit, tindrem grans palaus del ram de guerra, però també tindrem uns molls sense vida i uns docs sense moviment.

Repetim el que hem dit tantes vegades: governar no és mar, pugui arribar a ésser una porta de pau autèntica. El rutes falces.

LA NOBLESA ES DESINFLA

Abans, un noble, volia ésser l'antítesi d'un comerciant. Tenir sang blava, era una cosa tan piramidal!

Els nobles per necessitat havien de viure en palaus, ben allunyats, per grans murs, dels humils que treballaven per a ells. Les grans construccions dels pobles eren sempre l'Església i el Castell: dues fortificacions.

Avui, i empenyuda pel temps, la noblesa va desinflant-se. Hem pogut veure el palau del Marquès de Comilles, amb passadissos per a botigues, amb pisos per llogar, i amb un jardí que es desfà per ésser convertit en casa de comerç. Se'ns dirà que la sang blava dels Comilles és molt dubtosa? Que qui vulgui vagi a la Baixada de Sant Miquel. En un recó ranci de la Barcelona vella es troba el palau del Duc de Solferino, senyor amb vint ducats, comtats i marquesats més. Doncs en aquest palau també es lloguen cambres "per a despatxos".

No ens fa res ajudar als pobres nobles que lloguen cambres dels seus palaus, posant-los aquest avís de franc. Avui, fora del comerç només queden uns pocs dels que escriuen. En desinflar-se la noblesa lloga cambres, pisos, i llogarà, comercianta ja, el que calgui.

No dubteu que amb el temps els aliats de la noblesa també poden arribar a anunciar: "es lloguen habitacions amb aigua corrent a l'Església de Sant Jaume".

D'actualitat.

Vatualisto!, s'han oblidat de l'esquela del Partit Lerrouxista!

AQUESTS ALEMANYYS!

A Sant Cugat del Vallès hi ha una fàbrica de tints, propietat d'una societat alemanya.

No cal dir que tots els primers llocs els ocupen alemanys. Per la gent de Sant Cugat no hi ha sinó els llocs de peonatge i d'escarrassot.

Tot això fóra passable sinó existís una iníqua coacció. Els alemanys de la fàbrica alemanya juguen a nazis. Fa un temps que un dels alts empleats sortí a passejar per Sant Cugat amb la creu gamada al trauc del xec, la qual cosa li valgué un llarg estrep a la pessa tan ben ornada. Els amos exigeixen sempre que els homes que lloguen, facin pública ostentació de dretisme. Un obrer de la fàbrica alemanya de Sant Cugat, ha d'ésser soci del Centre Catòlic, votar el qui els alemanys vulguin i no ésser sindicat.

No us sembla que els alemanys que s'enriqueixen a Sant Cugat—lluny de casa seva—, es fiquen un gra massa amb les nostres coses.

Li seria permès a cap català de fer esquerrisme a Alemanya,

SENYOR CAMBO! SENYOR CAMBO!

El senyor Cambó—Sant-Crist gros de la Lliga sempre surt quan la Lliga sent l'eixut o prepara la collita—ha obtingut les més grans ovacions, del seu passat discurs al Palau de la Música Catalana, amb els paràgrafs de més barroerisme i de més ingènua mala fe.

Qui ho diria que pogués ésser el senyor Cambó el que acusés l'Esquerra de fer a Madrid grans protestes d'espanyolisme i passejar per Barcelona la bandera de l'estel solitari?

Qui ho diria que pogués ésser el senyor Cambó el que —portantveu de la Lliga—, demanés un govern per a tots els catalans i no un govern de partit polític?

I així ha succeït! I les ovacions dels seus partidaris eren eixordadores! Hi ha partits polítics que són un ramat: De llaps, si voleu: però ramat!

"LA VID CATALANA"

Els de "La Vid Catalana"—"La Vid Catalana" en castellà—, han organitzat una representació al Barcelona. En aquesta representació els de "La Vid" han volgut paladejar "Los Quince Millones" del saladíssim imbecil Muñoz Seca.

Es veu que els d'aquesta "Vid" estan habituats a begudes dolentes. Anar-se a divertir col·lectivament amb una obra com "Los Quince Millones", i anar-se a divertir en castellà i amb sofregits monarquitzants, diu clarament l'esperit directivament tèrbol dels de "La Vid Catalana", que de desitjar seria que es quedés "Vid", únicament i deixés això de "Catalana" per a uns altres.

"La Vid de Noè" els seria un rètol ben adient i de bon caire.

ENTRE REGIDORS

El dia del combat Paulí Uzcudun i Max Schmeling a l'Estadi hi havia tots els nostres regidors.

En una de les tribunes es troben un regidor de l'Esquerra i un de la Dreta. Encaixades de mans i un plany del regidor esquerrà, un plany gemeyós i terminant:

—Jo no volia acceptar l'entrada. On s'ha vist donar únicament una entrada del combat a tot un regidor de Barcelona?

—Jo m'he aconsolet perquè es tracta d'una entrada de cent pessetes. Els de l'Esquerra, en el Consistori, ens donessin tant!

I el regidor de la Lliga va vers el seu seient amb un somris, ple de malícies, als llavis.

ENTRE DONES

A l'anècdota de l'Estadi que hem explicat n'hem d'afegir un altre.

L'una passà entre regidors. L'altra entre dones.

Una artista conegudíssima, i molt al dia actualment, es topa amb una amiga.

Les amabilitats són recíproques.

—Et trobo bellíssima. Els teus cabells d'any en any van prenent un to de castanya més daurat. És meravellós!

—També jo et trobo bellíssima a tu—respon l'altra—. Cada temporada et vesteixes més bé, amb més joventut, amb més gust. El capell que portes cada any m'agrada més!

Si el poeta de la flor natural d'enguany s'hagués trobat a l'Estadi, hauria exclamat amb vers lliure del seu.

—“L'aspid s'amaga sempre sota les flors!”

—Ai!

DEL VERMUT D'HONOR A PLACID VIDAL

Són molts els que diumenge passat vermutejaren a major honra i glòria de Plàcid Vidal, amb motiu de la publicació del seu llibre: “L'assaig de la vida”.

La concurrència al vermut era bigarrada: pintors, dibuixants, intellectuals i polítics de tres generacions.

L'una era la generació anàrquica. Aquesta generació desconeix tot el que la precedeix. Així s'explica que en anunciar el nostre company Francesc Curet anunciessin: “El senyor Pompeu Crehuet prendrà la paraula”.

Aquesta generació, malgrat el seu revolucionarisme, pogué comprovar-se que anunciava amb gran respecte els Diputats: “El senyor Diputat Estelric! El senyor Diputat Puig i Ferrer”.

L'altra generació era la dels qui tenen el nom en el llibre de Plàcid Vidal. No cal dir que els joves anàrquics esperen trobar el seu nom en un futur llibre de l'homenatjat.

El senyor Diputat Puig i Ferrer comina Plàcid Vidal de no seguir essent humil. “Us creieu postergat. No. Encara publiqueu llibres. No heu d'ésser humil ni poruc: un dia o'altre triomfareu! A fora la humilitat!”

El senyor Diputat Estelric; “Plàcid Vidal és un gran orgullós. No conta la vida dels altres. Fa servir el altres per contar la vida seva. Me'n ric de la humilitat de Plàcid Vidal.”

Un assistent (i amb veu baixa): “Era molt natural que Puig i Ferrer i l'Estelric no coincidissin. La Lliga i l'Esquerra prenen sempre posicions diferents.”

La tercera generació la feien els devots, els sempre amadors de la literatura per la literatura. Han arribat a terme de la seva tasca i creuen encara amb una Catalunya espiritual. Els d'aquesta generació bevien el vermut de la glòria a petits xarrups. I miraven un xic desconcertat tant els senyors Diputats de Dreta i Esquerra com els joves anàrquics.

El parc de la Ciutadella, aquest diumenge, i qui sap si en honor de Plàcid Vidal, s'havia vestit com mai de primavera.

LES PETITES TAFANERES

Un amic nostre, escriptor, té una filleta que es diu Eva. Eva s'havia de dir.

A aquesta Eva, li plau molt esguardar les estampes dels llibres.

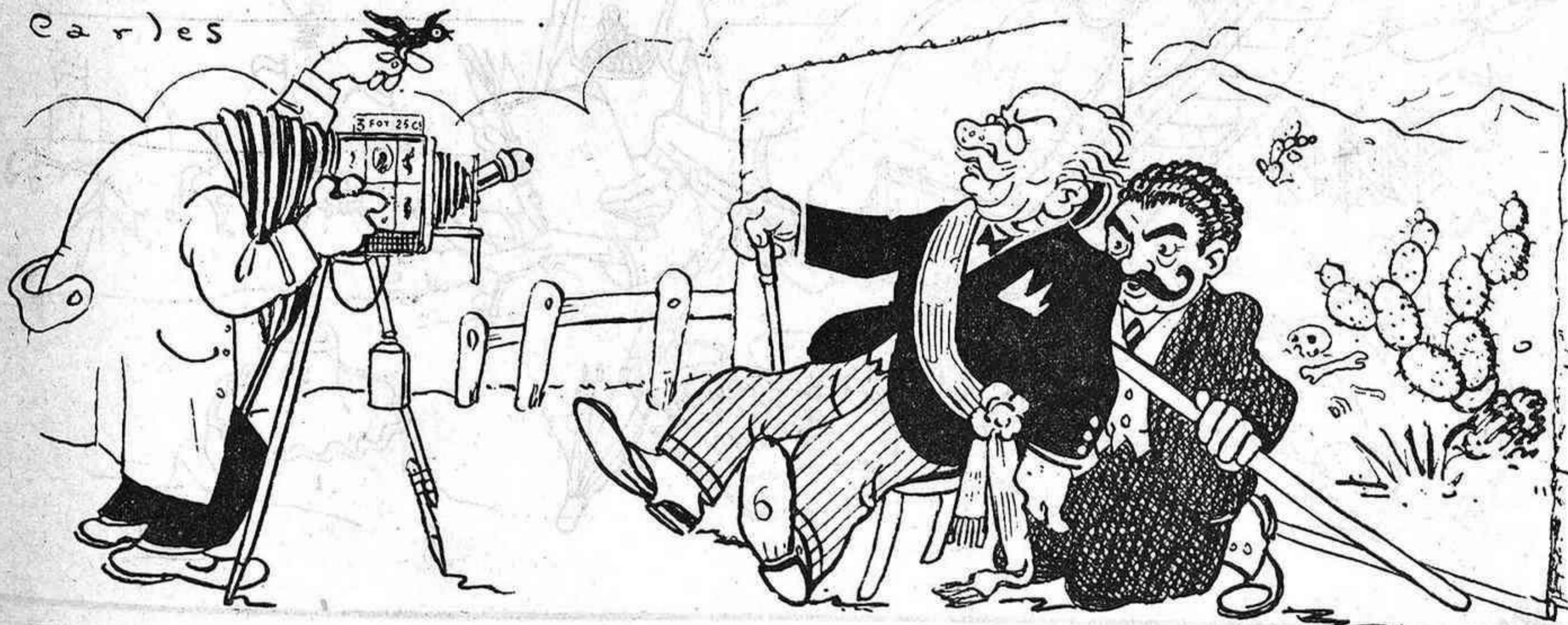
L'altre dia li caigué a les mans un llibre del seu pare: “El Museu de Grècia”. En el llibre va trobar-hi moltes estàtues abillades únicament amb una clàssica fulla de parra.

Fou quan Eva cridà la seva tieta Francesca per a demanar-li una goma d'esborrar:

—Per què la vols, nena?—féu la tieta.

—Vull esborrar aquesta fulla de vinya que porten les estàtues per saber si els qui la porten són nens o nenes.

La tafaneria d'aquesta petita Eva d'ara és ben actual.

El fotògraf.—Rigui, Don'Ale, pensi que per comptes de la banda de l'O. C. A., havien de dar-li la del Pavo Republicano.

CAPS-I-CUES

El savi d'ofici Joaquim Borralleres pensa editar el seu primer llibre, el qual portarà per títol *El prestigio al alcançe de todos*. Segons sembla, en aquest llibre es tracta de la manera d'arribar a eminència sense haver fet mai res.

***

No recordeu que us anunciàvem fa unes setmanes que els pronois de la Lliga farien la primera comunió? Doncs bé, aquest acte es va celebrar diumenge passat a l'església parroquial de Sant Boi, amb assistència d'en Cambó i tot. Segons el "Noticiero" del dilluns *No ocurrió incidente alguno*. Ens n'alegrem!

***

Joan Merli o el crític-marxant, després de donar-se compte de la incompatibilitat d'una cosa amb l'altra no sap en què decidir-se. La crítica dóna poc, i el fer només de marxant tampoc resulta...

Es el que ell deia:

—O em quedo amb les dos coses, o em suïcido.

Del discurs d'en Cambó diumenge a Sant Boi. "Hem de tornar a la situació d'abans impulsant el treball."

A la Monarquia? A la Dictadura? Al pistolisme dels Barrera i de Martínez Anido?

Vostè desvarieja, senyor Cambó!

***

Un altre tros del seu discurs:

"Per Carnaval, hi ha qui es disfressa de negre i s'em-mascara la pell, després a la nit recupera el seu color blanc. Quant a catalanisme els de la Lliga hem nascut negres i per canviar-nos caldria arrencar-nos la pell."

Això sembla mentida, oi? Doncs ho va dir el gran home, i és una de les poques sentències en què no s'ha equivocat. Ara que no va definir quin negre era el seu, de sotana o de claveguera, la qual cosa, ben mirat ve a ésser el mateix.

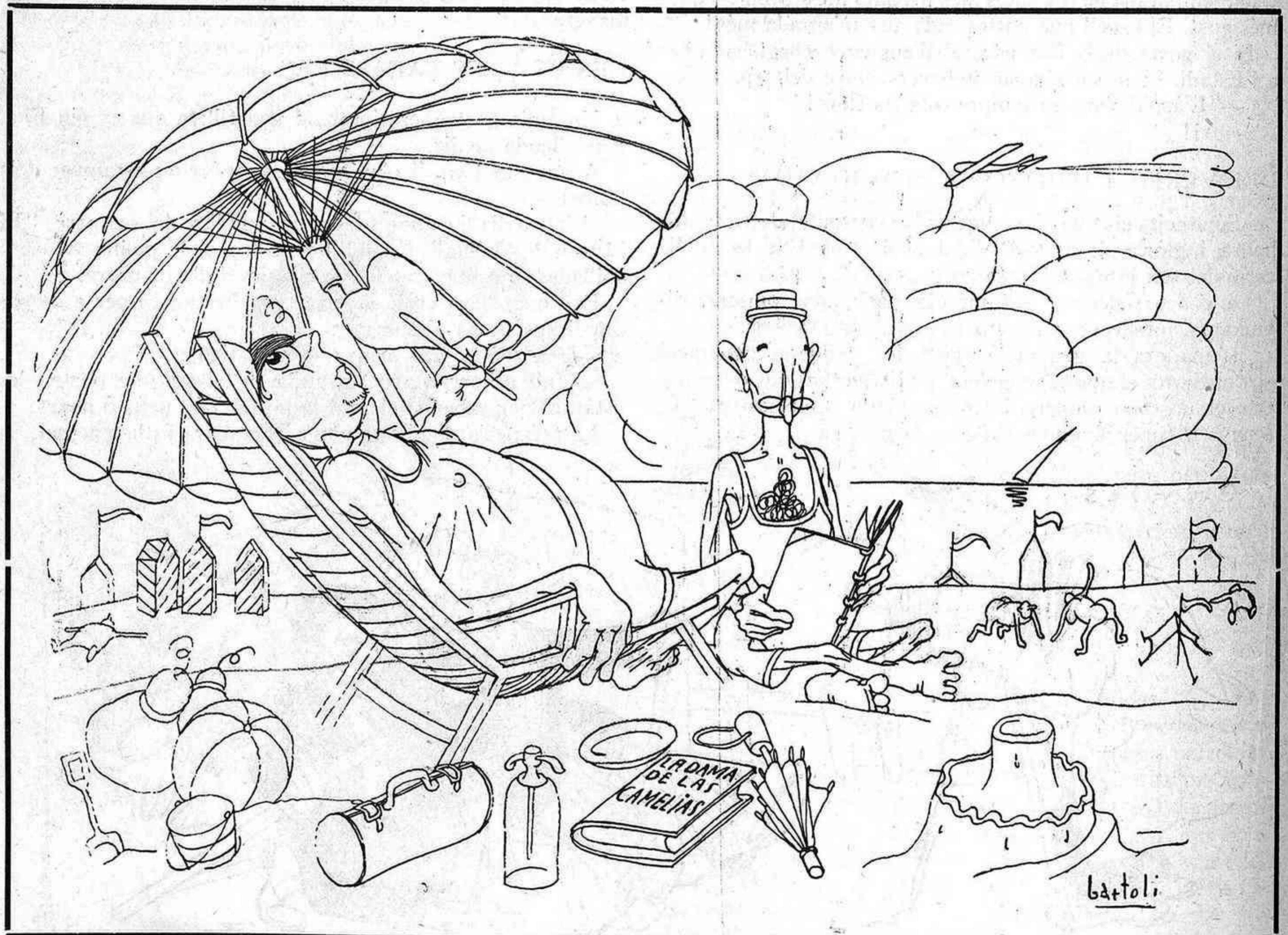
Quant a la pell, han de tenir compte que algun dia no els en facin tiretes!

***

L'ondulació Marcel va de baixa, puix que Melcior Font ha estrenat una permanent que portarà el nom de "Jordi".

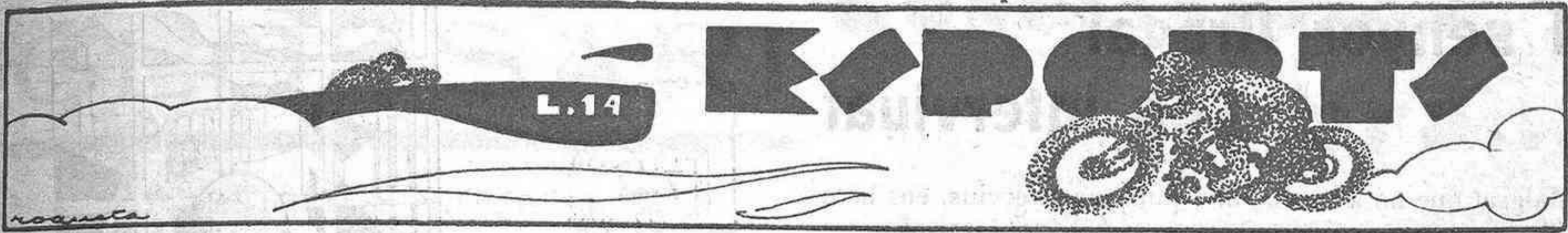
***

El circ de Carl Hagenbeck anuncia una gran exhibició de feres. Nosaltres, pel nostre compte, podem tranquil·litzar els nostres lectors dient-los que no s'exhibirà cap exemplar de la Fai.

Sense comentaris.

..... i el Príncep forçut i esvelt, s'emporta amb una grapada la damisel·la rossa i fina com un fil d'or.

Cronòmetre

BOXA FAMILIAR A L'ESTADI

Aquesta és la veritat crua, aclaparadora, contundent. Ni tota la propaganda radiada, ni la promesa d'un diluvi de galetes de segona categoria amb un combat final de pes, varen éser prou per omplir l'estadi el passat diumenge, quan fins els temps primaverals convidava a pujar al cim de Montjuïc.

Max Schmeling és un boxador extraordinari però per veure una exhibició personal, car no fou certament altra cosa el combat esquer de l'afer burocràtic dissortat del diumenge, no calia posar les entrades a un preu tan enlairat. El fracàs potser hagi servit d'experiència.

Un amic nostre comentava a la sortida l'absència d'espectadors i deia així: "El públic de Barcelona ha fet un mal paper en la valorització internacional. L'organització fracassada d'avui era una experiència que feien els promotors per celebrar altres reunions de gran empenta. Ara no serà possible fer-ne d'altres. Hi han perdut bous i esquelles."

L'amic no sabia, com tampoc sembla que ho sabien els organitzadors de l'Uzcudun-Schmeling, que els aficionats barcelonins no tenen llana al clavell i que Barcelona no es un poble de pagesos per ballar al so de la música que els organitzadors d'un espectacle qualsevol tinguin a bé rocar-li pel gust que deixi les pessetes a la guixeta.

Intentar omplir l'estadi amb el programa del passat diumenge, era un impossible. Calien més combats de boxa ve-

riat: més qualitat en lloc de tanta qualitat sense importància al preu d'un sopar de categoria.

L'estadi de Montjuïc no s'ha fet per a la boxa. L'experiència feta amb el combat que lliuroren Uzcudun i Carnera podia alligonar els organitzadors de la segona prova. Les masses acudiren llavors per veure a Uzcudun enfrontar-se amb el gegant italià i el basc tornava d'Amèrica amb la propaganda feta per les informacions de la seva gesta als Estats Units.

S'omplien l'Estadi, però la veu general era que per la boxa a la llum del dia i a grans distàncies, no hi havia res a fer.

Malgrat això l'Uzcudun-Schmeling d'ara, al cap de tres anys i quan el basc ha passat a l'història, acompanyat d'un Gironès per al campionat d'Europa o d'un Ara Marcel Thil, potser hauria fet oblidar l'experiència de l'Uzcudun-Carnera feta pel públic, i una reducció de preus en el taquillatge, hauria produït més que les trenta mil persones que hi havia a Montjuïc, comptant els milers que hi anaven sense passar per la "guixeta" i els guàrdies d'Assalt, policies i "civils" que competien en proporcions amb l'assistència ciutadana.

Si els resta esperit a Gasa i companyia per fer boxa, que no oblidin la lliçoneta de Montjuïc i que facin boxa amb la mà al pit i no amb la mà a l'armilla, que de retruc trobaran els afectes al llibre de caixa.

AQUELL

Allaveu indiscret

Amb gran èxit es celebren tots els dissabtes a la nit a l'Iris Park, interessants combats de boxa eliminatòris per als campions de Catalunya de Boxa amateur.

Aquests combats resulten força interessants degut a l'escometiment dels participants i a la bona organització de la Federació Catalana de Boxa Amateur.

***

L'Espanyol ha posat a prova el porter Izaguirre, presentant-lo a Barcelona, davant del Júpiter i a Madrid, diumenge, en el partit de benefici i homenatge a Samitier.

La prova ha estat convincent: a Madrid n'hi varen fer vuit i al Poble Nou quatre: dotze gols en dos partits.

Aviat l'Espanyol tindrà tant d'èxit com el Barcelona, en les noves adquisicions.

***

A l'Estadi, els fotògrafs periodístics varen retratar un senyor que es passejava tranquil·lament per la "pelouse" mentre als tres rings s'escalfaven les galtes uns infeliços boxadors de quarta categoria.

Vàrem preguntar qui era l'home objecte de l'atenció dels objectius i un assabentat ens va dir:

—Una cosa extraordinària. Es un ciutadà que ha comprat un seient de quinze duros.

Valia la pena de fer-se retratar.

***

El Barcelona ha signat la fitxa al jugador Raich del Molins

de Rei, però el dia que s'anunciava el possible debut se li va morir l'àvia i la presentació del nou element ha quedat ajornada.

Després de les peripècies passades pels directius barcelonistes que aconseguiren la fitxa lluitant amb inconvenients familiars del futbolista i passant per entre mig d'un exèrcit de garrins (a casa d'en Raich compren i venen porcs a l'engròs) també és tenir pega fer-lo debutar vestit de dol!

***

Les piscines de l'Estadi tenen una fatalitat gairebé tradicional. Fa tres anys, mentre es jugava el partit Selecció catalana—"Slavia" de Praga, un representant txecoslovac va caure, amb abric i barret hongo, a dintre i prengué un bany d'impressió. Era la data de cap d'any.

El diumenge va caure també a la piscina el boxador Routis. li quedà el trajo a punt de prendre el sol, penjat amb quatre agulles de fusta.

Pel que pugui ésser, si algun dia ens conviden a entrar als vestidors de l'Estadi Municipal, ho farem amb carbasses.

***

A l'acte del pesatge dels boxadors fet a la redació de "El Mundo Deportivo", foren convidats els concurrents a prendre l'aperitiu Bertran Aumatell (a) "Manetes", el nano de l'Aeri Club, aconseguí un èxit com a "barman", amb un excellent cocktail de la seva creació.

Tots els presents varen sortir tan alegres, que si aleshores haguessin anat a Montjuïc i la reunió boxística s'hagués celebrat el dissabte, molt possiblement haurien vist l'Estadi ple.

El senyor Aragai és entrevistat

Malgrat que no acostumem a publicar entrevius, ens hem decidit a rompre avui la norma per tal de conèixer el parer d'Amadeu Aragai, diputat i secretari general de la Unió de Rabassaires per tal de donar als nostres lectors una impressió exacta del pensament dels camperols davant de les derivacions que ha pres el problema agrari.

El líder rabassaires ens ha dit:

—Jo sóc home d'acció, i, per tant, estic ara en el meu element. Vull dir amb això, que més m'estimaria que reservéssiu el preguntar per a altres.

—Es que ens interessa el que digueu vós, molt més precisament perquè no us heu prodigat a enraonar.

—Bé, doncs, si no heu de preguntar massa, pregunteu—ens diu amablement.

—Com veieu el problema agrari en aquest moment?

—El veig de tal manera que estic per dir-vos que quasi no el veig.

—Caram!

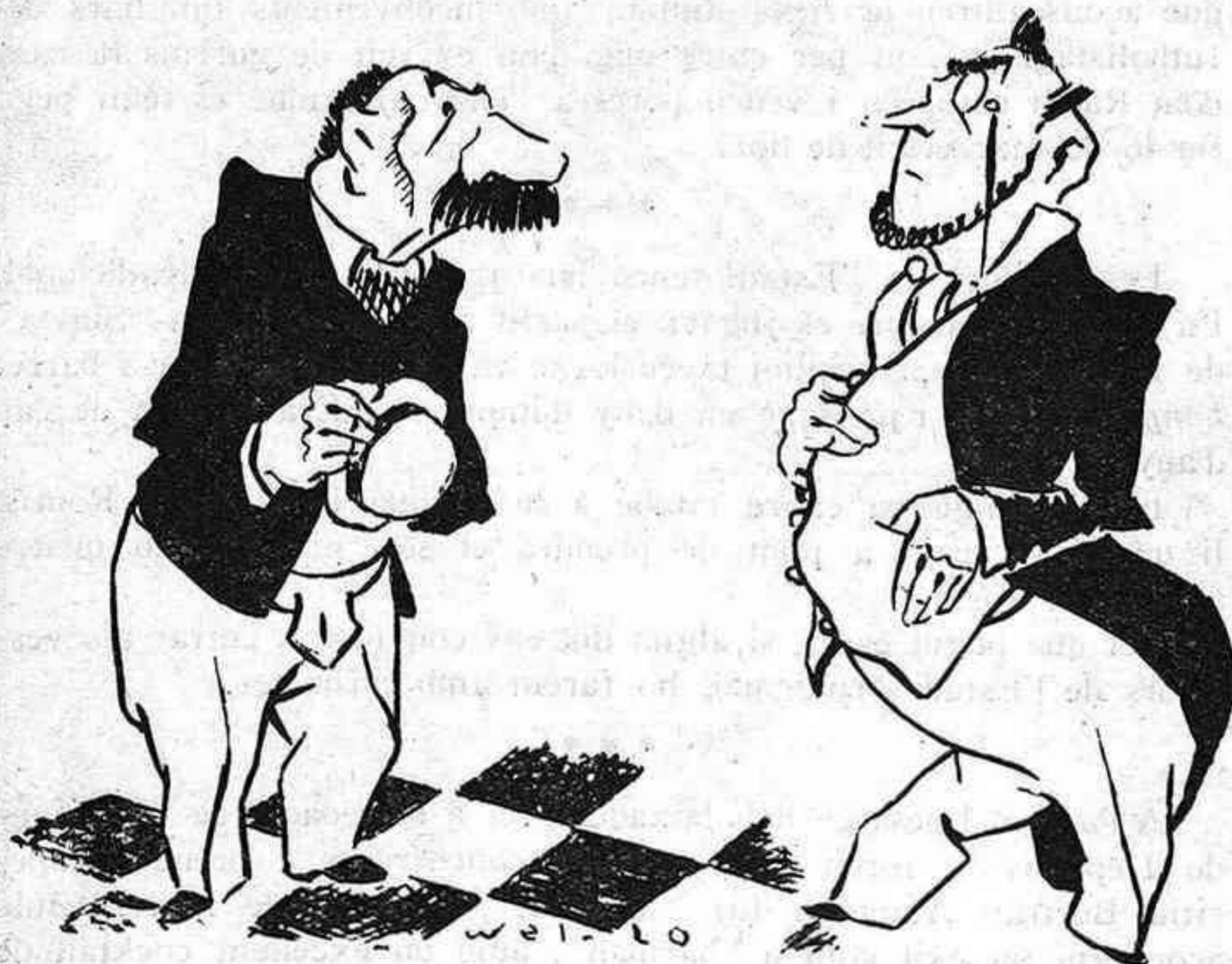
—M'explicaré: He volgut dir que el problema agrari i més concretament el nostre plet, ha quedat a segon terme. Mercès a la famosa habilitat política i a la mena de catalanisme de la gent de la Lliga, la cosa ha derivat en un problema nacional. Ara no es tracta de si els rabassaires tenen raó o no, de si la llei està bé o podia estar millor, no: Això no compta. Es tracta dels catalans dignes i dels altres. Total; que ens fan entrar a la història per la porta gran.

—La vostra actitud és resoltament al costat del Govern de Catalunya?

—Naturalment, com la de tot bon català.

—Digueu-me: He notat que fa unes setmanes que no aneu a Madrid, per què?

—Us agraeixo la pregunta. Els companys de minoria compleixen allí dignament, i no em necessiten; el no haver estat però, allí, és degut a haver-me ocupat activament a preparar la manifestació del 29 i demés l'acció que a la

El sastre.—(Després de moltes visites)... i quan li sembla que torni?

El senyor.—Oh, no ho hauríeu de fer fins que ens tornés la visita.

ALLOZA

—Per què no vau venir ahir a treballar?

—Perquè es va morir el meu pare.

—Bé, doncs, que sigui l'última vegada.

Unió de Rabassaires pertoca relativa a l'explicació de la llei de Contractes.

—Presentareu moltes instàncies de revisió?

—Pel cap baix, unes dues-centes mil. En vuit dies pensem presentar-ne al voltant de quaranta mil.

—Què creieu que passarà amb tot el que s'està fent a Madrid?

—Crec que no passarà res de greu. Ho seria massa, perquè pugui admetre la possibilitat d'una decisió poc meditada. El que sí us vull dir és que l'actitud de la Lliga, si l'hem de mesurar amb totes les possibles conseqüències, és senzillament criminal per tal que no s'ha deturat ni davant la consideració d'una possible guerra civil, tal com amb encert i penso que amb certa fruïció ha anunciat el diputat carlista-lliguer-radical senyor Palau.

—Això és molt fort.

—Això és el que es veu si hom abarca tot el panorama que el fet ofereix.

—No m'atreveixo a preguntar-vos res més, sobre aquest punt.

—Feu molt bé, però ara jo us vull dir per pròpia iniciativa el que he dit en algun acte rabassaire, i és que si contra el que penso, s'arribés a la tragèdia, que no pensin aquests senyors que ells s'ho poguessin mirar com qui mira una funció. Això no. Nosaltres mai no hem fomentat l'odi, però si ens llancesin a la lluita, els nostres enemics serien els traïdors catalans, aquells que fossin responsables directes, els qui amb tot i ésser catalans i haver ensibornat el poble fent-se passar per catalanistes, estan preparant o demanant que Catalunya sigui intervinguda.

GLOSSARI

ENTREMES ZOOLOGIC

...Per una d'aquelles coincidències providencials que són la delícia del cronista adalerat a la percaça d'un tema, s'ha donat el cas d'haver arribat gairebé a l'ensem, a terres ibèriques, la fauna engabiada del Circ Hagenbeck i els primers exemplars de la feram que havia fet de les seves en l'espessa jungla monàrquico-dictatorial!

El bestiar del Circ, encaixonat en imponents carros, en desembarcar del vaixell "Karnak" que el conduïa, era introduït a la ciutat per un elefant, pausat i majestuós, el qual de tant en tant allargava la trompa per a copsar alguna laminadura que li endolcís la garba d'alfals de cada dia, que es guanya amb la suor de la seva immensa còrpora.

No menys paquidèrmic i arrugat, Alexandre Lerroux donava entrada als animals i animalons de la Dictadura alfonsina que l'adveniment de la República féu fugir com rates esparverades per la presència del gat i les agafades a la raiera amb motiu de la militarada del 10 d'agost de 1932.

L'elefant introductor del Circ serveix a un empresari i ajudarà l'espectacle fent habilitats i capitombes junt amb els seus companys de gàbia. A quina empresa serveix el vell Emperador del Paralel? Quin paper desempeñarà en la farsa que hom té intent de jugar en la pista del cicr per plutòcrates i contrabandistes?

Hi ha, però, una diferència essencial entre el bestiar encaixonat del Circ que ve a fer-nos la seva visita i la indesitjable fauna que ens ofèn amb llur retorn. No hi ha cosa més trista que uns animals forts i lliures caçats en llurs reialmes per l'astúcia i la trampa, mogudes per la cupiditat, i veure'ls humiliats i avergonyits, fer jocs i pallassades sota l'amenaça del fuet del domador i davant la riota d'un públic que àdhuc s'atreveix a provocar-los i a escarnir-los... amb una reixa per entremig.

No hi fa res. Si els deixessin anar potser se'n tornarien a llur gàbies, capcots i consirosos, sense esma per a emular, ni tan sols igualar, les urpudes, cops de bec, rapacitats i xuclets del bestiar de dues potes que ha pres del món animal les accions salvatges sense encertar a copiar-ne la bella estamp.a.

Els simis — grimpadors, grotescs, lladres i golafres — i els paons reials — vanitosos, pomposament decorats i ridícols — hauran de convenir, junt amb els rèptils, les òlibes i els esparvers, que no hi ha competència possible. Les hienes s'enrojolaran com púdiques filles de Maria davant les facècies dels nostres atracadors i pistolers i en un país en què les espècies es confonen, passa bou per bèstia grossa i hom dona gat per llebre i els lerrouxistes més afectes a la persona del "caudillo" es diuen republicans, les bèsties autèntiques no compten. L'art ha corregit la naturalesa.

Mancava, només, el retorn dels monàrquics, dictadorets, militars de saó i aristòcrates "pera", per a tenir ben completa l'Arca de Noè que ens regalen els republicans (?) que prediquen l'específic de la "República per a tothom". La jungla torna a éser ben animada, la qual cosa vol dir també que la temporada de caça és oberta.

PANICAL

Roserista...?

i ara...!

Roserista, sí. No sé què s'ha cregut la gent! Que és cap mal? Esser roserista no vol pas dir que, com a conseqüència, calgui ésser de la Lliga. Perquè en Cambó també ho és? Es pot perfectament ésser de l'Esquerra i roserista. Per altra banda, si ho som, què hi podem fer?

Ja ens han passat aquells temps en què érem esperantistes, vegetarianistes, filatelistes, sidralistes, comunistes... En aquesta vida de maldecaps i relíquies provinents d'una joventut disbauxada, tot té la seva època i el seu moment crucial.

Què hi farem, si ens agrada de viure "up to date", és a dir, "a la page", com hauria dit el nostre malaguanyat Carles Soldevila. A l'època del Mah-jong, doncs, jugàvem al mah-jong; a l'època del pòker, també ens hi endinsàrem; va venir després el whist i també whistejàvem com uns desesperats. Aquestes afeccions tan innocents d'anar a veure com Schmeling i l'Uzcúdon s'estovaven l'epidermis, no ens diuen res, absolutíssimament res.

Al principi d'ésser roseristes, no hi dàvem gaire importància, però després ens hi vam enllaminir. Un dia ens va ésser familiar el nom de Pernet, un altre dia ens van presentar en Pere Dot, de St. Feliu, noms tots dos tan importants pels roseristes com ho són pels comunistes els de Lenin i el Nin.

PEDRALBES

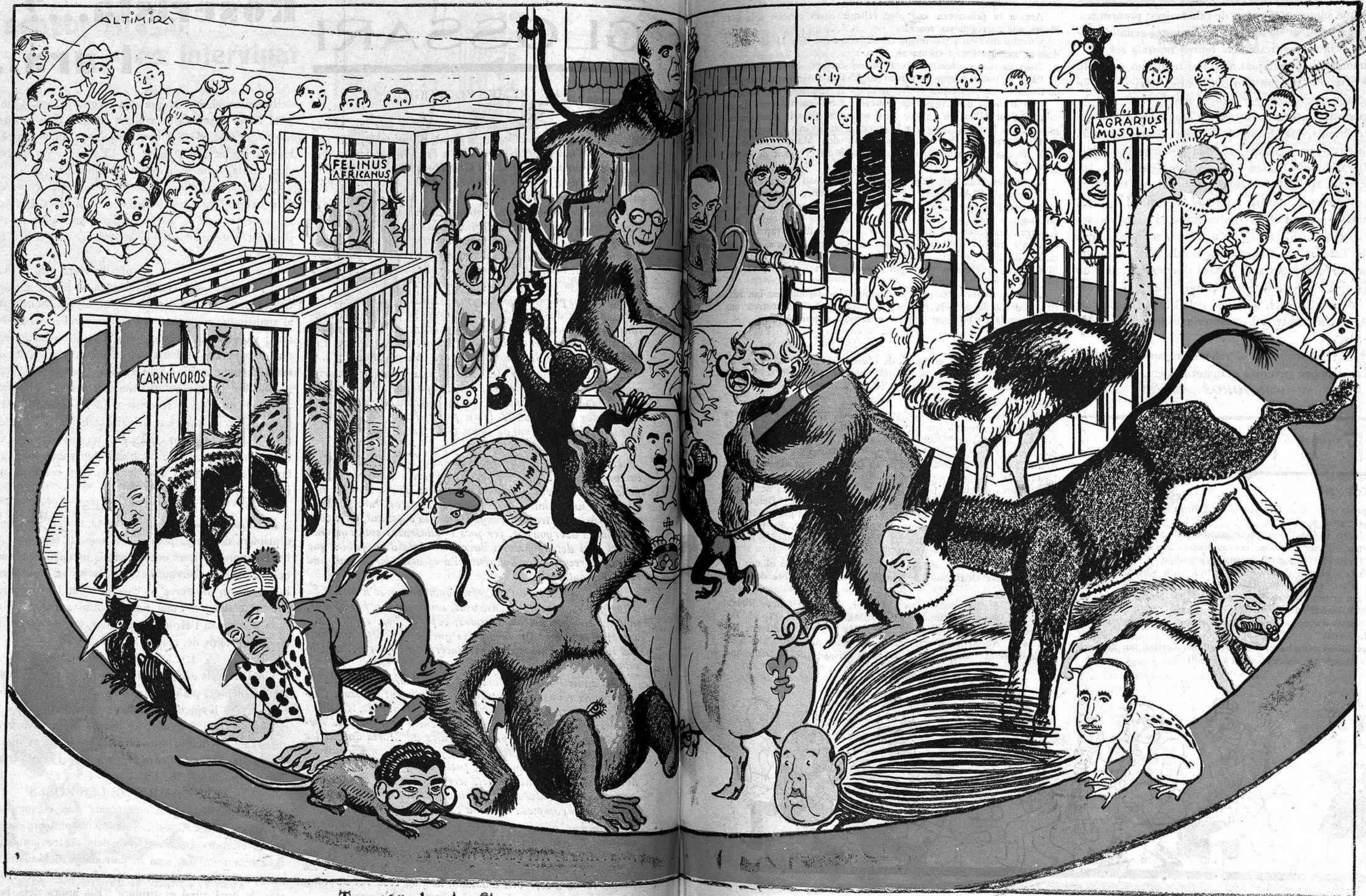
La nostra, podríem dir-ne, festa major, s'escau sempre a primers de maig, quan el Sol amb els seus raigs pristins i tafanevots va descloent els pètals immaculats de les roses del "Concours International de Roses", a Pedralbes. Aleshores, anem amatents al clos reservat als concursants, i, amb el catàleg a l'una mà i l'estilo a l'altra, anotem el nom de la rosa i el del seu creador, les característiques del roser i el matis del color.

LA POL-LENITZACIO

Un altre dels encisos del roserista, és quan a l'estiu, sota un sol bleïdor, pollenitzem amb el pinzellet els pistils que han d'ésser les deus fecundants de les mares que ens han de dur, en l'esdevenidor, les llavors de la nova varietat de roses que un dia, ai! ens farà potser guanyar una medalla d'or a Bagatelle, a Pedralbes o a The Pennsylvania Horticultural Society (EE. UU.).

ELS "AMICS DE LES ROSES"

Els roseristes estem congregats sota el suggestiu nom d'"Amics de les Roses". No contents amb aquesta amistat, volem estendre encara el radi dels nostres amors, i, a tal fi, estem muntant, sota el patronatge del nostre Ajuntament, una filial semblant al "Garden Club", de Nord-Amèrica, la qual filial es titularà "Els amics dels Jardins de Catalunya".

Temporada de Cire.

Presentació de la col·lecció de ferres de gran per a la República.

ELS NOSTRES TES

Encara que siguem una mena de rabassaires, prenem tes, guarnits rigorosament d'etiqueta. En aquestes reunions tals, acostumen a assistir tots els feliços mortals als quals se'ls ha immortalitzat batejant amb llur nom una rosa. No és una delícia això que un bon dia hom es llevi i es trobi amb el nom immortalitzat *per sempre més?*

En aquests tes mai no manquen les senyores ex-Duquesa de Penyaranda, Magdalena de Nubiola, Isabel Llorach, Maria Guarro, Rosa Gallart, Marina Fontcuberta, Margarida Riera, Angels Mateu i els senyors Cambó, O. Junyent, Nicolau M. Rubió, Apelles Mestres, etc. Es parla, naturalment, de tot: de travesies pel desert del Sahara, amb camió; de viatges al pròxim orient, en iot; de caceres de tigres al Níger, amb un equip molt més complet que en Tartari de Tarescó; de creuers pels fiords noruecs. A vegades fins i tot s'hi parla de roses, i serveixen de "leit motiv" perquè els Srs. Rubió o Cambó prenguin del búcar una Isabel Llorach i, a través dels efluyis perfumats de la rosa, facin passar una galanteria insinuant a la immortalitzada.

No tot s'ha de prendre a la valenta en aquest món, encara que en Samper governés sampiternalment.

CANDOROS

FITXES

IBSEN TORNA

La represa de "L'àncora salvatge", d'Enric Ibsen a París ha constituït un gran èxit.

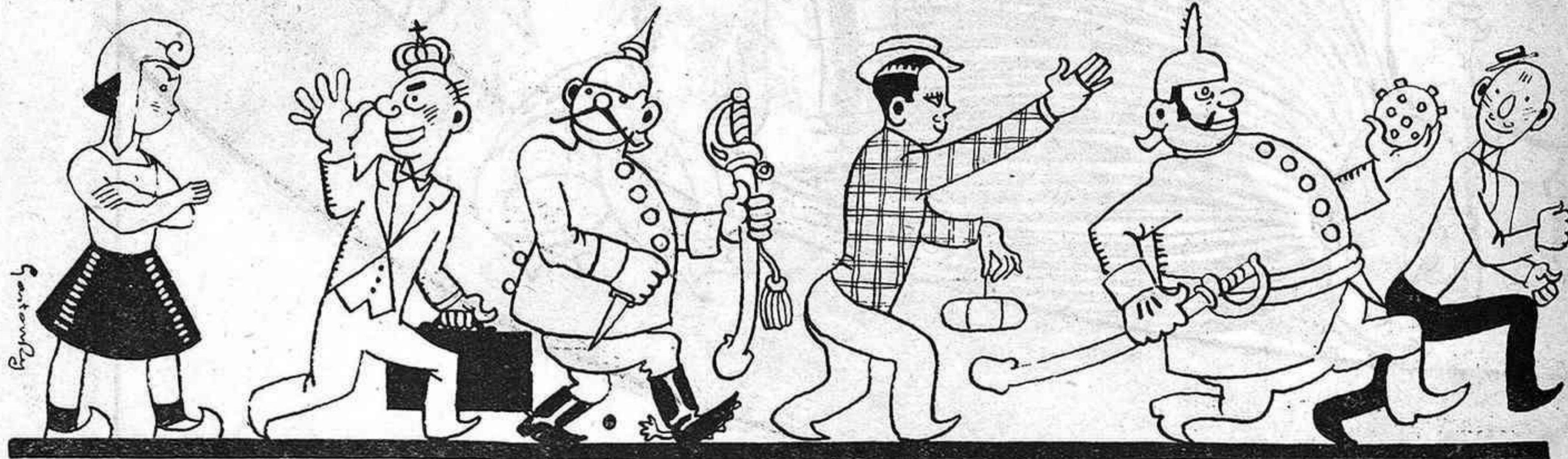
El públic ha trobat l'obra interessantíssima. La crítica ha pogut constatar que el teatre d'Ibsen era un teatre "d'autèntica originalitat i un teatre de força amb innegable grandesa".

Ai pobres d'alguns dels nostres crítics, com s'ho faran si la crítica de París els diu que Ibsen "torna" a ésser bo, ells que treuen el seu criteri artístic de les opinions dels crítics de França?

UNES PARAULES DE VILDRAC

"L'escriptor d'avui no s'ha de turmentar massa pel bell dimoni de la veritat".

D'aquest precepte n'ha sortit obres d'una veritat tan autèntica com "Le Paquebot Teracity" i "La Bruille".

Els amnistiats a la República.

—Pobreta, com ets d'innocent i de bona fe, però pensa que res no t'hem d'agrair per la nostra llibertat.

D'UNA CRONICA MEXICANA

Ara, a la primavera, ens plau rellegir coses rànies sota els rosers que barregen les roses!

Crònica mexicana del temps de la conquesta. Un Mèxic floridament xurrigueresc i encasacat.

Dues carrosses s'han trobat a l'estret carreró de la Comtessa. "Pas al noble senyor don Joan de Padilla i Guzman, marquès de Santa Fe de Guardiola, Oïdor de la Reial Audiència de Mèxic!"

"Pas al noble don Agustí de Echeverz i Subiza, marquès de la vila de Sant Miquel d'Aguayo. Els seus avantpassats guerrejaren per la Seva Majestat cesària a Hungria, Transilvània i Perpinyà!"

L'un, reprèn: "Per besavi vaig tenir don Manuel Ponce de León, el qual va treure de la gàbia dels lleons el guant de donya Anna."

L'altre, replica: "El meu besavi fou Garcilaso de la Vega, el qual rescabà l'"Ave Maria" del poder d'un moro que la portava

Passen tres dies, amb les seves nits corresponents, i encara els magnats segueixen enumerant títols, sense que l'un cedeixi pas a l'altre Assabentat el Virrei de l'afer, i no volent que cap llinatge en sentís màcula, féu recular les dues carrosses. L'una tirà pel carrer de Sant Andreu i agafà la cantonada del convent dels Mercedaris, i l'altra se n'anà pel Pont de Sant Francesc, vorejat pel convent dels Caputxins."

Aquestes velles cròniques, ja colonials ja hispàniques, fan sentir vivament la florida primavera catalana. I ens mostren uns temps reculats i ben poc nostres, estranys i estrambòtics!...

LLIBRES

"Després de callar el canó", de Lluís Elies. "Llibres de guerra, ja no!" Hem oït la frase moltes vegades. Sobretot després de l'escampall de llibres de guerra fet al voltant de l'èxit mundial de "Res de nou a l'Oest".

Nosaltres, però, hem llegit encara recentment llibres de guerra que ens han produït una pregona impressió: *Me i Sang*, de Nicolau Kolokolov, "Guarnició siberiana", de Markovitz Rodion, dos autors russos. I un altre d'un autor anglès: "Factoria Espanyola" Ralph H. Moltram, l'autor, féu dir a John Galsworthy que havia escrit una gran novella d'un llibre d'impressions i memòries.

Els llibres de guerra que aconseguen donar interès de novella a memòries i a impressions, són encara ben d'avui. "Després de callar el canó", de Lluís Elies, és un llibre de post-guerra amb un interès viu que el fa començar i acabar d'un tret. És un llibre d'història documentada i moguda. Damunt del canemàs de les paraules, les figures prenen fort relleu.

"Després de callar el canó", és document i acció alhora. En fem el mateix elogi que féu John Galsworthy de l'obra de Ralph H. Moltram.

"Contes confidencials", Ixa Thabellor, pròleg de Camps Ribera.

Camps Ribera ens pinta un Ixa Thabellor de quadro d'època. Podria haver tret la intenció de la pintura de una novella d'Irene Nemirovsky. Alloza ens el dibuixa un xic home de port. L'Ixa Thabellor d'Alloza: "subjecta amb les mans crispades les quartilles que

contenen les impressions de la seva vida, plena de crueltats i aberracions”.

Resta l'Ixa Thabellor que ens revela els contes. Ixa Thabellor és, o fou, un jove amb talent d'escriptor i bones originalitats de contista un jove amb un desig extern de desordre: anormalitat però amb un extern ordre, simetria de gratacel nordamericà.

Consti que preferim l'Ixa Thabellor dels contes, l'Ixa que és, a l'Ixa que volen que sigui Camps-Ribera, Alloza i àdhuc l'autèntic autor de “Contes Confidencials”.

RAMON VINYES

TELÓ ENLAIRE

Liceu.—Segueix l'èxit dels “Ballets Russos”

Hem tornat a veure “Escola de Dansa”; “Els Pressagis”, “El Tricorni”, “Els Mariners” i “Petruchka”, ballets ben diferents, però tots ben compostats i ben artístics.

NOVETATS.—Segueix l'èxit de “La Chu'apona”.

Demà “La Dolorosa” i “Cavalleria Rusticana” per Hipòlit Làzaro.

PARTHENON.—Ahir s'estrenà en aquest teatre “Samuel” de J. Navarro Costabella.

Els protagonistes foren Maria Callejas i Enric Lluelles.

L'ora tingué gran èxit.

La setmana propera en parlarem.

Apolo.—Darrera setmana de “La Gloriosa”.

Dilluns tarda i nit benefici del primer actor y director Josep Clapera.

Augurem un èxit i uns plens a vessar. Josep Clapera és un actor que s'emporta el públic per la seva simpatia.

ASSOCIACIO DE TEATRE SELECTE.—Aquesta Associació que tant ve fent pel Teatre Català va donar a conèixer el disabte passat, i en el Foment Autonomista Català, l'obra de Lluís Elies “El Fill del Senyor Gold”.

L'obra fou admirablement interpretada per les actrius i l'element “amateur” del Casal, Pepeta Fornés, Empar Ferrándiz, Rafael Folch, Andreu Guixer, Ramon Enric, Climent Bonellas, Joan Balasch i Manuel.

Un èxit per l'Associació de Teatre Selecte, per l'autor de l'obra i pels intèrprets.

La Companyia Boixadós-Rovira.—La Companyia Boixadós-Rovira que tan bon record deixà de les seves sessions al C. A. D. C. I., fent estrenes d'autors catalans, pensa properament tornar organitzar una tanda d'estrenes.

Compta ja amb obres de prestigiosos autors.

L'idea de's Directors de la Companyia Boixadós-Rovira és bona. El Teatre Català té per primers enemics molts dels actors que el conreen, Van fent, passegen per Catalunya un repertori tronat i, amb l'escusa del públic, ni cerquen renovar-se, ni proven, ni treballen amb entusiasme. L'ofici els mata.

A cops d'Esquellot

Nit de Liceu, Ballets Russos. Abundor de *toilettes* elegants en les senyores. Abundor d smokings en els senyors: sempre és d'agrair que no hi vagin en vestit gris de sarau o amb pantalons de golf.

El senyor Sindreu, distingit afeccionat a la literatura—és el Gómez de la Serna de Barcelona, un Gómez de la Serna de tercera o quarta mà—, passeja amunt i avall dels passadissos amb una noia penjada al braç; una noia russa i vestida de blanc que fa pensar en un bescuit sucut amb nata.

El senyor Sindreu la presenta a tothom i fa saber a tothom que es tracta d'una russa autèntica i que, a més de russa—com si això fos poc—és poetessa. La noia somnia, i sembla estar un xic marejada. Volem creure que el mareig és degut a la companyia gentilíssima del senyor Sindreu; volem creure que en tenen la culpa les presentacions.

Però qui se'n priva de presentar una russa, si les russes no abunden sobretot les que tenen la mania poètica.

Decididament, amb les nits del Liceu, l'smoking, els municipals emp omaliats i la música—que només escolten amb atenció els del pis cinquè—compremem que hi hagi tanta afició a fer el senyor. Més, si hom troba una russa per a presentar-la a tort i a dret

***

A l'escenari, la companyia dels Ballets Russos—russos de Montecarlo—interpreten el *Carnaval* de Schumann. En el rengle vuitè hi ha un senyor—és un dir—acompanyat de dues senyores. Es tracta d'una personalitat d'un cert relleu en la Lliga.

De sobte, es gira a les senyores que l'acompanyen i els explica: —Això és de Chopín.

Ho diu amb tota la suficiència d'un home de la Lliga. I s'equivoca, com les més de les vegades s'equivocuen e's homes de la Lliga.

De totes maneres, això és fàcilment compatible i perdonable: amb això dels contractes de conreu els de la Lliga no estan per músiques.

***

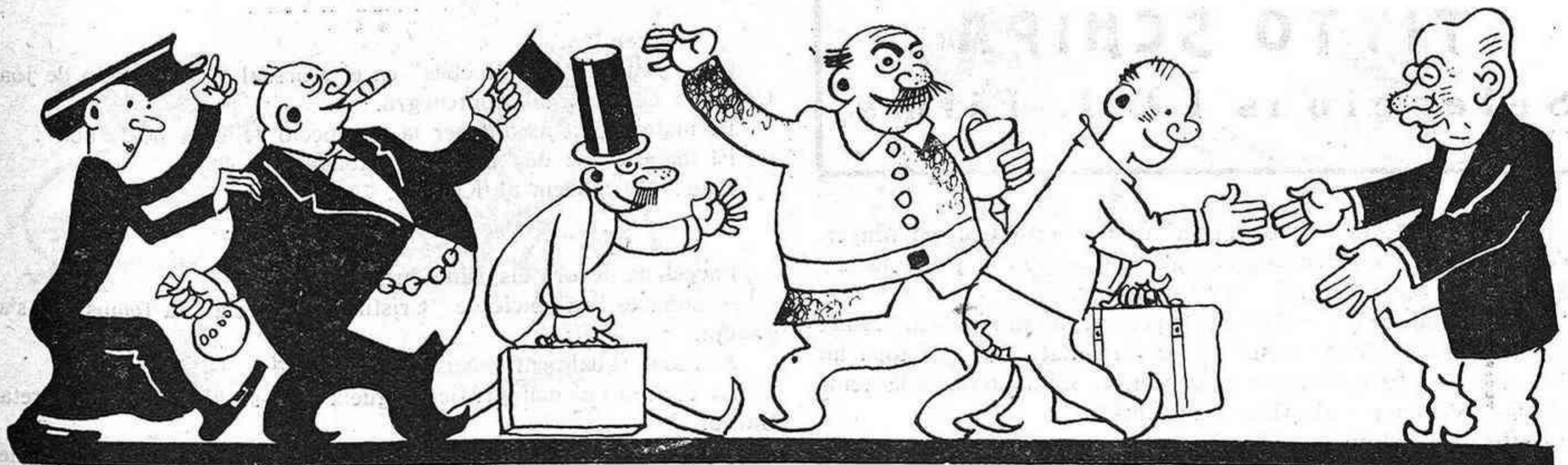
Pel saló de fumar, en un entreacte, passeja Ventosa i Calvell, el popular ex-ministre. Sembla feliç. Somriu.

Un amic nostre, escriptor, molt significat en l'Esquerra comenta: —Deu pensar que ara amb Calvo Sotelo la Lliga haurà trobat un bon reforç.

***

En una llotja, el gran escultor Manolo. Manolo, que en lloc de l'smoking vesteix un vestit gris, una camisa virolada, un mocador vermell que fa funcions de corbata.

Quan heu esment que a'gú l'esguarda amb una certa estranyesa, Manolo, que a més d'un gran escultor és un gran humorista, diu: —Es pensen que vaig de rus.

Nosaltres, al qui hem d'agrair-ho tot, és al nostre gran amic i gran republicà, Don Ale, Lerroux i García.

Tívoli.—“Desfile de Candilejas”. Una bona pel·lícula, malgrat l'intent de protesta de dos o tres el dia de l'estrena.

“Desfile de Candilejas” és una pel·lícula espectacular. Si pot tenir alguna semblança, és amb la pel·lícula: “Carrer 42”. Però “Desfile de Candilejas” pren un to més enrevistat, més frívol, més joganer.

Com espectacle “Desfile de Candilejas” és una obra ben reixida que honora la “Warner Bros. Pint National”.

“Desfile de Candilejas” és un niu de noies boniques. I és plena de fantasia i encís!

Una pel·lícula que cal veure. Molt bé Ruby Keeler de la qual és protagonista.

***

Capitol.—“Tarzàn de las Fieras”. Una cinta vinguda després de “Tarzàn de los Monos” i de “El Hombre-León”. Repetició sense cap novetat.

Què el públic pren bruc? doncs n'hi donarem dues tasses. “Tarzàn de las Fieras” és la tassa que produeix l'enfit.

Qui hagi vist “Tarzàn de los Monos” i “Un Hombre-León” pot abstenir-se ben bé de veure “Tarzàn de las Fieras”. No hi veurà res de nou. Ma'aguanyat muntatge!

Fantasio.—“Yo soy Susana”. Producció Lasky.

Rowhan Lee ha dirigit el film. El llibre és d'ell i de Justus Mayer, un llibre força original i ben cinematogràfic.

“Jo sóc Sussana” és un film de gran simplicitat i simpatia, ben servit per Lilian Harvey, la qual fa una creació del paper de protagonista, una ballarina explotada que s'enamora d'un constructor de marionetes.

Les marionetes que es veuen en el film són les famoses marionetes de “Teatro dei Piccoli” de Podrecca.

“Jo sóc Susana” distreu i es fa admirar.

***

Colisèum.—“El President Fantasma”, film de la Paramount.

“El President Fantasma” és una pel·lícula de sàtira. Els Estats Units es reuen dels Estats Units.

“El President Fantasma” és un xarlatà curander, que és confós amb el President autèntic i utilitza, en la seva mistificació, el lèxic del xerraire per a substituir el lèxic del President. Té fórmules per a conjurar la crisi, i l'atur forçós, i la immoralitat administrativa; són autèntiques troballes de xarlotà-president: un de tants, sobretot a les Amèriques.

George M. Cohan fa una picant interpretació del President Fantasma. Jimmy Durante i Claudette Colbert l'acompanyen molt sapientment i amb gran to.

NOVES

Hem ajornat el veredict del nostre concurs Anny Ondra en espera d'una estrena d'un nou film de tan popu'ar actriu.

Es diu que serà aleshores quan Anny Ondra tornarà a Barcelona, on pensa filmar part d'una nova pel·lícula.

Avancem que hem rebut moltes cartes per al concurs.

***

Paul Fejos, en el seu nou film “Maria” intenta una nova fórmula de film parlat. La idea de Fejos és deixar que l'ambient parli pels personatges i crear l'ambient per mitjà de la reducció lírica de la música i de la plàstica del paisatge.

El nou film de Paul Fejos té el menys diàleg possible.

La protagonista del film: Anabella.

***

Gustav Froehling és un dels actors que compta amb més simpaties entre el nostre públic femení.

Gustav Froehling no és engaxosament bell. Té una joventut graciosa i una gràcia de xicot jove.

Això determina el seu èxit.

***

Gran èxit de “Dos Noches” en el Kursaal, interpretació de Joan Crespo i de Conxita Montenegro.

El mateix èxit assolit per la producció “Sierra de Ronda”.

El mateix èxit de “Sierra de Ronda”?

Mau! No anirem al Kursaal.

***

Barcelona devora els films brunzentment.

A Londres l'exhibició de “Cristina de Suècia” fa temps que s'aguantava.

A París igualment.

La reclam cinematogràfica segueix fent-se al voltant de Greta Garbo.

Fa unes setmanes que “Marianne”, sota el títol de “reialesa del cinema”, ens mostrava una fotografia trucada en la qual Gustau V de Suècia era rebut en audiència per Greta Garbo, l'artista que encarna en el cinema l'avantpassat del rei.

M E T R O P O L

Tres caballeros de frac

Film Musical, interpretat
per el divo

TITTO SCHIPA

Seleccions I.B.I.-Films

Unquinaona.—“Alma de bailarina” de la Metro Golwyn Mayer. Tema de poca consistència i allargament. Salven la pel·lícula uns quadres finals, ben presentats i originalíssims.

Les cases productores, en l'afany de produir, no es renoven. “Alma de bailarina” repeteix les gastadíssimes dificultats amb què topa un director teatral per a estrenar una revista. En aquesta sola temporada hem vist cinc o sis flims semblants.

Repetim que salven la pel·lícula les escenes finals fetes a tota despesa i amb molta manya.

Joan Crawford i Clark Gable són uns bons protagonistes de la pel·lícula: “Anima de ballarina”.

ESQUELLOTS

La por guarda la vinya i, malgrat tot, els senyors propietaris de l'Institut Català (?) de Sant Isidre, cau de monàrquics i de clericals, s'avindran a tot com a mal menor, per tal de poder munyir la vaca. Amb això es lliguen l'Agricultura, la Ramaderia i l'aprofitament intensiu de la llana.

Com que això sembla un enigma, volem dir que si van maldades, els isidres s'arrauliran com uns conillets de gàbia, mentre que els camperols catalans demostraran, contra del que diu l'adagi, que és hora de partir peres, encara que sigui amb els qui volen fer d'amos. I sabem des d'ara a qui tocaran les verdes.

Compreu els millors tortells de crema i nata al
FORN DE SAN MIQUEL

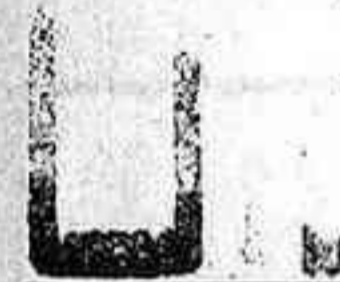
Passeig de Gracia, 101

Eduard Marquina, l'illustre autor de "La ermita, la fuente, el río, el lavadero, el pajar i el huerto" i també de la lletra de la "Marcha real" escrita pocs mesos abans de l'autèntica "marxa rial" del 14 d'abril, s'ha adherit a l'homenatge que hom dedica a l'inefable Royo Villanova. Si bé en prenem nota, no hi tenim res a dir. A un home que escriu comèdies pot ésser-li permès de tant en tant que vagi a veure comèdia, encara que es tracti, com ara, d'una pallassada.

DOCTOR MORA - Vies Urinàries

Sífilis, Impotència,

Plaça Universitat, 1 - De 10 a 1 i de 4 a 8

A l'hora d'entrar aquest número en màquina, el Govern de la República espanyola no ha decidit encara la promesa cessió del castell de Montjuïc a la ciutat de Barcelona.

Joaquim Juvanet i Rovira

Cirurgià - Pedicur

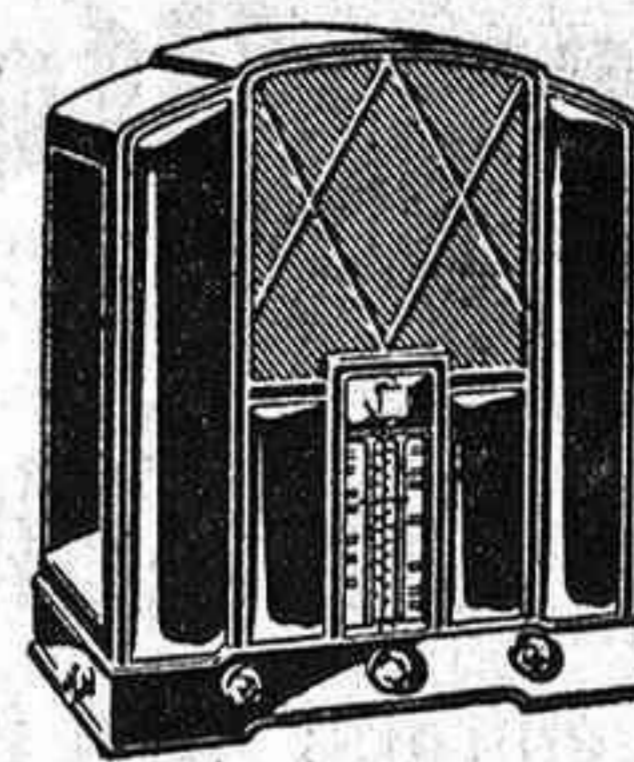
PETRITXOL, 11, 2.^{on} 1.ª - Tel. 20547 - Barcelona

També el Dr. Gregori Marañoñ assistirà o ha assistit a l'homenatge a l'home que, com Royo Villanova, ha fet més separatistes. Si l'illustre "galadín del solar del Cid y Pelayo" ens vol creure un consell, li recomanariem que no es fiés gaire d'intellectuals ni de metges. Hi perdrà diners i salut.

El barret de moda.

—Vull un barret de moda, avui mateix, m'entens?
avui mateix, ja ho saps.

Comptat

Plaços

DARRERES NOVETATS

Aparells de Radio

PERE PEREZ

«RADIO AFICIONADO»

Rambla de les Flors, 30

(tocant a la casa Llorens)

APOPLEXIA

(Feridura)

PARALISI - ARTERIOESCLEROSI

i totes les malalties derivades d'una defectuosa circulació de la sang, les evita i guareix l'antic es-

pecific vegetal i completament inofensiu.

ANTIPOPLETIC BERDAGUER

A les farmàcies i Centres d'Específics

Ací el tens...

Caixa d'Estalvi de la Generalitat de Catalunya

OPERACIONS QUE REALITZA:

Estalvi a la vista - Estalvi a termini - Comptes d'Estalvi - Comptes de contribuent

Oficines centrals: **Barcelona** - Palau de la Generalitat de Catalunya

SUCURSALS:

BADALONA: Francesc Layret, 149

GIRONA: Plaça de l'Oli, 1

IGUALADA: Born, 2

LLEIDA: Carme. 28

MASNOU: Prat de la Riba (Casa de la Vila)

SANT FELIU DE GUIXOLS, Rambla Antoni Vidal, 35

TARRAGONA: Apodaca, 3

VILANOVA i GELTRÚ: Rbla. Francesc Macià 1,

CASA BASTIDA

PASSEIG DE GRACIA, 18

GRAN BASAR DE SASTRERIA I CAMISERIA SISTEMA NORD - AMERICÀ

Entre els 30 maniquís dels aparadors de la Casa BASTIDA els més grans i més ben assortits en trajos d'home de tot Barcelona i veureu reflexada la verdadera moda amb major elegancia, més bona qualitat i la més exagerada baratura.

Es necessari conèixer la Casa BASTIDA, en aquest moment és l'únic Basar ahon cada un compra amb confiança el vestit al seu gust i al preu que li convé.

Tenim més de un milió de Ptes. d'existències que ens proposem vendre a qualsevol preu amb el fi de proporcionar al comprador grans aventaljes i deixar buits els nostres prestatjes per efectuar grans obres d'embelliment i nous engrandiments.

SASTRERIA

Trajos	desde 15'— ptes.
Trajos llana	» 25'— »
Trajos estam	» 50'— »
Pantalons	» 4'95 »
Pantalons paten	» 7'95 »
Pantalons llana	» 11'75 »
Impermeables	» 10'— »
Impermeables pluma	» 15'— »
Trinxeres	» 10'— »
Checos	» 15'— »

Als preus següents:

CAMISERIA

Calçotets	des de 1'95 ptes.
Camises	» 4'95 »
Pijames	» 4'95 »
Colls	» 0'50 »
Miljons	» 0'50 »
Camisetes cotó	» 0'95 »
Camisetes seda	» 1'50 »
Corbates	» 0'50 »
Mocadors	» 0'25 »
Mocadors seda	» 0'50 »

Cafès del Brasil

PER TOT ESPANYA

Exigiu els cafès
del Brasil

Són els més fins i
aromatics

CASES BRASIL

BRACAFE

Pisos luxosament moblats

Ascensor - Bany - Telèfon

CARRER ROSAL, 44

Barcelona

CONSULTORI MÈDIC
del Dr. CASASSA

VIES URINARIES, SÍFILIS I PELL
Preus Econòmics

De 11 a 1, i de 5 a 7: Festius de 11 a 1: TALLERS, 29, entl.

GANIVETERIA "ARTERO"

NOM DE GARANTIA

La casa més assortida amb màquines de tallar cabells i llurs peces de recambi.

Especialitzada en l'arranjament (huidatge) de navalles barberes i del ajustatge de màquines perruqueres.

Abans de fer vostres compres consulteu-la.

Llibreteria, 9 (prop de la Plaça la República) BARCELONA

CLINICA GALLEGO

Vies urinaries - Matriu - Sífilis
Impotencia - Diatèria - Raigs X

Director: Doctor J. RIU

Consulta: de 10 a 1 i de 4 a 9

Diumenges, de 10 a 1
18, Nou de la rambla, 18

J. A. F.

Ronda Universitat, 17, 1.er

L'organització més important d'Espanya 200 SUCURSALS

Trajos a terminis - Condicions favorables - Portant la roba, fem confeccions a 50 pessetes

Rda. Universitat, 17, 1.er

Telèfons {
Informacions, 13845
• r è d i t s i
Hechures •, 13569
Tallers, 12426

Guia Cinematogràfica

COLISEUM

Dos grans films amb un mateix programa
 El Presidente Fantasma
 i
 El Aguila i el Halcon
 per artistes de fama mundial

TÍVOLI

Triomf complet
 de la gran producció

"Desfile de Candilejas"

Nota: Aquesta pel·licula no és projectarà a cap altre local fins la próxima temporada.

METROPOL

Lluria, 115 Tel. 81222

La genial producció
AMOR ENTRE RUEDAS
 i el gran film
TRES CABALLEROS DE FRAC
 per el divo TITTO SCHIPA

CINE RAMBLES

ALIAS LA CONDESA
 CIVISMO
 Natural
 Revista

CINEMA VOLGA

EL ZAREWITSCH,
 per Marta Eggerth
 i el èxit
 FELIPE DERBLAY

URQUINAONA

Grandiós èxit pels asos
 de la pantalla
 Joan Crawford
 i Clark Gable en

CINEMA GOYA

EL ZAREWITSCH, per Marta Eggerth
 i
 FELIPE DERBLAY

CINEMA IRIS-PARK

LOS CRIMENES DEL MUSEO
 EL CEPO
 HOTEL DE ESTUDIANTES
 Dibuixos sonors

ALMA DE BAILARINA
 METRO GOLDWYN MAYER

PUBLICINEMA

Sessió contínua de 3 tarda a 1 de la matinada
 Seient 1 pta.
 Reportatges - Documentals
 Darreres Actualitats Mundials
 Passeig de Gràcia, 57 Tel. 79681

CINEREYNAL

**Escollits
 Programes**

CINEMA TALIA

ATRAPANDOLOS
 COMO PUEDEN
 UNA VIDA POR OTRA,
 per Nancy Torres

CINE AMÈRICA

NADANDO EN SECO

VAMPIRESAS 1933

EL HOMBRE INVISIBLE (en espanyol)

REVISTA i DEBUIXOS

FRANCESC LAIRET, 121

TELÉFON 33367

INTIM CINEMA

DEJAME PASAR LA NOCHE
 CONTIGO
 MADAME BUUTTERFLY,
 per Silvyia Sidney en espanyol

CINEMA BROADWAY

EL HOMBRE INVISIBLE
 (en espanyol)
 AGUILAS RIVALES
 i Dibuixos

CINEMA SPLÈNDID

Consell de Cent, 217 Tel. 30615
 La gran producció
 EL PODER Y LA GLORIA,
 en espanyol

CINEMA COLON

GENTE PERSEGUIDA
 (en espanyol)
 EL CRIMEN DEL ESTUDIO
 NOCHES EN VENTA

TRIUNFO I MARINA

MATER DOLOROSA
 IDILIO EN EL CAIRO
 ESPIAS EN ACCION
 per Brigitte Helm

CINE MAJESTIC

ENTRE LA ESPADA Y LA PARED
 EL DILUVIO

ESPECTACLES

TEATRE CÒMIC REVISTES

L'èxit mai no vist

**¡Al Pueblo!
¡Al Pueblo!**

F. Layret, 55 - Telèfon 34541

TEATRE NOVETATS

Companya Lluís Calvo

L'obra del dia

"La Chulapona"

Música

Mestre Torroba

Gran Teatre del Liceu BALLETS RUSSOS DE MONTECARLO

POLIORAMA

Lupe Rivas Cacho

Avui Benefici de

LUPE RIVAS CACHO

TEATRE APOLO

TRETE CATALÀ

L'èxit creixent

LA GLORIOSA

Darrera setmana

TEATRE ESPANYOL

El Rei fa treballs forçats
d'Alfons Roure

Triomf d'autors i artistes

MONUMENTAL

CURSA DE BRAUS EXTRAORDINARIA

AMB LA SEGONA

PRESENTACIÓ

DE

**RAFAEL GÓMEZ
'EL GALLO'**

OLYMPIA

Gran Solemnitat

Artística

El millor espectacle
d'Europa i Amèrica

**110 Artistes de primera
categoria.**

FRONTÓ PRINCIPAL PALACE

Extraordinaris partits amb Cistella

pels asos de la pilota

CIRCOL BARCELONÉS

3 únics dies 19, 20 i 21 de maig

**CONXITA PIQUER
RAMPER**

EDEN CONCERT

NINA POHL

MISS RÚSSIA

i altres espanyoles i estrangeres

POMPEIA

Nou de la Rambla, 103 - T. 17033

Gran èxit

DEMON'S-JAZZ

Atraccions Internacionals

EXCELSIOR

Tardes a les 4

Matinées a preus populars

Nits a les 10

Soirées amb totes les grans atraccions

FRONTÓ NOVETATS

Tots els dies grandiosos partits,
tarda i nit

ELS MILLORS PILOTARIS
Voleu passar una bona estona,
aneu al Frontó Novetats.

TABÚ CLUB

Dancing i Grans
Atraccions

R. Catalunya, 24 Teléf. 12603

SALÓ CHEVALIER

Coll Blanch

Grans Balls Extraordinaris
dissabtes i dies festius

El Partit Lerroxista.

Don Ale.—“Dios mío que solos se quedan los muertos.”